

Šumava a J. Hruška

Profesor Hruška je na scéně české ekologie dobře znám jako ten, kdo má rád kůrovce a velmi rád komentuje obrázky odumřelého lesa důrazem na to, že přeci mezi stovkami mrtvých stromů jsou také stovky živých stromů, které ač velmi malé a velmi mladé, přece jen jsou viditelné a zaručují skvělou budoucnost. Ve skutečnosti tato stromová mláďata nezaručují vůbec nic, protože budoucí vývoj lze jen těžko předpokládat a smrk není dřevina, která by nějak velmi milovala světlo. Než se někde vyvine složitá struktura horského lesa trvá to mnoho let a bagatelizovat škody kůrovcem je stejné, jako bagatelizovat chřipku v době její epidemie.

Odvolávat se na skutečnost, že ročně odteče z povodí stejně vody jako vždycky předtím znamená zamlčovat, že tato voda odtéká v méně dnech a s větší intenzitou. Dospělý les rozložený v celém výškovém, tloušťkovém a věkovém spektru představuje nejlepší klimatizační jednotku Země a pokud tento les ohrožuje přemnožený parazit, je povinností hospodáře začít se činit.

Kdo nemá ukrytý létající talíř, ve kterém uteče na jinou planetu až tady všechno uschne a shoří, ten by měl jisté vědátoři poslat na Mars, ať si bezzásahovost provozují tam.

Martin Klewar, ekolog, lesní hospodář a chovatel ovcí